

CARNAVAL PE MALUL RINULUI

Julia Henriette Kakucs

Răsfoiesc prin albumul amintirilor. Plouă cumplit, vântul șuieră ... Răbufnește cu furia războaielor învecinate continentului nostru îmbibat deja cu sânge. "Rosenmontag" – o zi de luni neobisnuită – marchează în fiecare an sărbătorirea Carnavalului. Furtuna din acest an a oprit însă desfășurarea lui în multe orașe, în care măștile – și nu mă refer acum la cele ale sufletului – au rădăcini adânci. Recitesc descrierea Carnavalului din anul dedicat fraților Grimm. Iubesc poveștile ... Dăruiește-mi puțin din timpul tău și lasă-mă să-ți citesc rândurile mele.

Ieri m-am culcat cu găinile...

Da, m-am culcat cu găinile, în timp ce prințesa fraților Grimm a făcut același lucru cu o broască râioasă. Nici măcar metamorfoza broaștei în prinț nu a dat naștere unei zicale asemănătoare în limbaj. Nimeni nu spune: "M-am culcat o dată cu broaștele"...

Am sperat că se va schimba totul în anul 2013, anul fraților Grimm. Se organizaseră pretutindeni de-a lungul "*străzii basmelor*" din Hessen, acțiuni culturale deosebite. Poate vom vorbi cândva de *o noapte dormită broască* sau de somnul lipsit de vise al frumoasei adormite ... Trăiesc în apropierea orașului Hanau. Aici s-au născut Jacob și Wilhelm Grimm. Nici Kassel, localitatea unde au copilărit, nu este departe. Acolo se păstrează exemplarele primelor culegeri de basme adunate de ei. Acele *Handexemplare* din anii 1812/15 care se găsesc în muzeul orașului Kassel și sunt componente ale tezaurului Memory of the World UNESCO. Câți dintre noi nu au tremurat serile ascultând aceste povești. Atmosfera lor sumbră, plină de tainicele vorbe ale unei lumi scufundate în mituri și legende ne scaldau în frică menținând însă vie speranța în binele mereu învingător. Poate și eu am visat un basm noaptea trecută ... Nu știu ...

De trezit însă, m-am trezit târziu, asemeni marilor leneși numiți de specialiști Folivora, în germană chemându-se Faultier iar în engleză Sloth. Informația aceasta importantă mi-am luat-o din Google, fără de care n-aș ști nici măcar că nu au vezică urinară. Cred că ar trebui invidiate ... Nu se grăbesc, își regulează singure metabolismul și cine știe încă ce ...

Am dormit toată noaptea buștean. Nu crenguță ... Bușteanul rămâne nemișcat, într-o moarte aparentă, pe locul unde l-a ajuns oboseala arborelui. Uneori mai apare, în mod surprinzător – desigur doar pentru un om sceptic – respirația unui mugur într-un rid al scoarței. Crenguța se mișcă încă în bătaia vântului serii, își mai cântă serenadele frunzelor. Cum ar fi să dormim *crenguță*? Neliniștiți sub mângâierea vântului? Așteptând un sărut? O mângâiere? Sau simplu, doar sosirea primăverii?

Carnavalul se desfășoară mai ales în orașele aflate pe malul Rinului în toată dimensiunea lui surprinzătoare. Dacă acum câțiva ani în regiunile evanghelice ale Germaniei această sărbătoare ce alunga viscolul iernii abia era amintită, astăzi este sărbătorită cu mare vervă și în Frankfurt am Main unde deseori ies sute de mii de oameni pe străzi pentru a urmări defilarea carelor pregătite de diferite asociații timp de un an de zile. Cifra rămâne și acum modestă în comparație cu milioanele de costumați ce cântă și dansează în Mainz, Köln și Düsseldorf.

Țin minte defilarea din Rottweil. Cu mulți ani în urmă, pe vremea în care acest obicei îmi era încă nou, am fost invitată de a vedea o sărbătoare a măștilor allemande. Sculptate din lemn, m-au impresionat prin uniformitatea lor. Mă aflasem deodată în mijlocul unor siluete similare, îmbrăcate într-o manta lungă, verde ce purtau o mască de lemn cu nas mare și buze roșii. Aceste măști pot fi îmbrăcate doar de cetățenii de baștină ai orașului Rottweil sau de cei care locuiesc de cel puțin zece ani acolo. Nici dreptul de a le fabrica nu-l deține oricine. Manufactura are o mare tradiție și se moștenește din tată în fiu. Atmosfera misterioasă, periculoasă care crează culisele crimelor descrise în cartea lui Carl Zuckmeyer "Die Fastnachtsbeichte" / "Carnival Confession" era omniprezentă.

Mă gândesc acum la el. Oare cum s-a simțit în 1933 când toate operele lui erau interzise? Refugiindu-se în ultimul moment înainte de arestare, reușise să meargă în anul 1938 la Zürich, apoi trecând prin Paris și Rotterdam a ajuns în Statele Unite. Alfred Döblin îl descrie ca fiind prototipul unui "Halbemigrant", doar jumătate emigrant, deci o persoană care nu se regăsisese cultural în noua sa ambianță. Zuckmeyer s-a reîntors după război – în 1946 – în Germania.

Da ... carnavalul mi-a reamintit permanent de măștile lumii ...

Înfiorată, simțindu-mă în lumea basmelor lui Grimm și în același timp aspirând spaima emanată de crimele povestirii lui Zuckmeyer, am trecut printre umbrele

renăscute ale evului mediu. Măturile lor lungi și aspre se ridicau uneori pentru a scutura iarna de pe mine. Prin deschizătura îngustă a măștilor nu puteam vedea ochii celor ce se apropie.

Brusc îmi reapar ochii triști din fotografiile lui Pierre Gonnord. Orbi, rroma ... săraci ... oameni aflați la marginea societății ... Uneori este bine că purtăm măști ...

Îmi beam cafeluța și ascultam radioul. Asemeni oricarei zile, reintrasem în cotidian cu o emisiune locală care mă informa despre ce se întâmpla în jurul meu, adăugând stiri locale și cele din lumea mare. O știre uimise globul. La 11 februarie 2013 la ora 11:46 s-a retras Benedict al XVI – lea din funcția sa papală. Anunțase că până în data de 28 februarie își va împlini misiunea, apoi se va retrage într-o mănăstire. Un act absolut neobișnuit. Cine dintre marii conducători ai lumii a renunțat vreodată voluntar la puterea ce o deține? Cred că au trecut sute de ani de când o papă a demisionat. Într-adevăr, doar în anul 1294 papa Coelestin V s-a retras din motive de conștiință. Ne mândream cu Benedict al XVI-lea, cu Ratzinger. Toți vorbeau de el. Părăsise la vârsta de 86 de ani furnicarul măștilor umane.

Ce zi deosebită a fost totuși – contrar așteptărilor mele – prima zi de carnaval din februarie 2013 ...

*Da ... astăzi este Faschingsdienstag / Lăsatul secului ... Scriem anul 2016 ...
Vântul vijelios a ușurat activitatea celor ce sunt răspunzători de siguranța
festivităților. O mare parte a activităților tradiționale au fost sistate. Dezamăgirea ia în
stăpânire mulțimea costumată dar încet, încet, bucuria Carnavalului învinge.
Costumele ce străbat străzile sub ploaia neîndurătoare sunt pline de fantezie. Unele
lipsească ... Într-un articol publicat la 20 ianuarie 2016 în „Wirtschafts Woche” poliția ne
sfătuia să nu purtăm măști agresive. Pirații, polițiștii, indienii poartă prea multe arme
în timp ce surorile medicale și stewardesele sunt prea atractive ...*

*Mă întreb ce vor face cei ce sunt agresivi sau atractivi în costumul lor dăruit de
natură ... dar nu toate întrebările găsesc vreodată un răspuns ...*